

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/26/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114010303
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Polaček
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8114010303.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov - samosudca - Mgr. Marián Polaček na hlavnom pojednávaní konanom v zmysle § 349 ods. 1 Trestného poriadku dňa 19.7.2019 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný L. D. Q. V. C. X. Š. ,

H.. XX.X.XXXX N. S., bezdomovec, prechodne bez prihlásenia S., X. Z. Č.. XX, t. č. v mieste prechodného pobytu,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

po tom, čo si obvinený v presne nezistenom čase od nezistenej osoby zadovážil presne nezistené množstvo kryštalickej látky s obsahom pervitínu, túto v mieste prechodného bydliska v Prešove, na ulici Obrancov mieru v byte pri sebe prechovával, kde dňa 22.1.2013 v čase o 18.05 hod. do 18.30 hod. pri výkone osobnej prehliadky obvineného bolo u obvineného nájdených 0,05 g kryštalického materiálu s obsahom 66,5 % amfetamínu, kde amfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/98 Z.z. o omamných , psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok a z uvedeného množstva sa dajú pripraviť 2 - 3 obvykle jednorazové dávky,
t e d a

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l

prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a
o d s u d z u j e

podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona za použitia, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa mu výkon tohto trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu stanovuje skúšobná doba na 1 (jeden) rok.

o d ō v o d n e n i e :

Na obžalovaného X.. L. D. bola podaná obžaloba pre prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že po tom, čo si obvinený v presne nezistenom čase od nezistenej osoby zadovážil presne nezistené množstvo kryštalickej látky s obsahom pervitínu, túto v mieste prechodného bydliska v S., H. V. X. Z. v byte pri sebe prechovával, kde dňa 22.1.2013 v čase o 18.05 hod. do 18.30 hod. pri výkone osobnej prehliadky obvineného bolo u obvineného nájdených 0,05 g kryštalického materiálu s obsahom 66,5 % amfetamínu, kde amfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/98 Z.z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok a z uvedeného množstva sa dajú pripraviť 2 - 3 obvykle jednorazové dávky.

Súd nevykonával dokazovanie vzhľadom k tomu, že obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/ d/ f/ g/ h/ odpovedal áno. Následne bolo prijaté uznesenie, že súd toto jeho vyhlásenie prijíma a zároveň súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy ohľadom trestu. V ďalšom mal súd za to, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené vyššie.

Obhajca obžalovaného vo svojej záverečnej reči uviedol, že: obžalovaný sa priznal, uznal vinu a navrhol uložiť mu podmienený trest odňatia slobody.

Podľa názoru súdu tento prečin bol jednoznačne preukázaný, na viac obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por., preto ho súd uznal vinným z prečinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona pretože neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku.

Podľa názoru súdu tento prečin bol spáchaný úmyselne v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom t.j. záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia.

Pri výroku o treste súd zistil, že obžalovaný je z miesta bydliska všeobecne. Mesto mu nevytýka žiadne priestupky. Súдне trestaný doposiaľ bol 9 krát od roku 1984. V posledných desiatich rokoch to bolo vo všetkých prípadoch Okresným súdom v Prešove:

1/ rozsudkom zo dňa 7.4.2009, sp. zn. 32T/42/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/32/2009 zo dňa 20.1.2010, bol uznaný vinným zo zločinu podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a pre trestný čin 235 ods. 1 Trestného zákona (č. 140/1961 Zb.) a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Dňa 2.7.2012 bol tento spôsob výkonu trestu zmenený na ústav s minimálnym stupňom stráženia. Z tohto trestu bol dňa 22.8.2013 Okresným súdom Košice II. podmienenčne prepustený uznesením sp. zn. 6Pp/48/2013 s určením skúšobnej doby na 4 roky. V tejto skúšobnej dobe bol osvedčený podľa § 68 ods. 4 Trestného zákona.

2/ trestným rozkazom zo dňa 20.9.2011, sp. zn. 1T/74/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.10.2011 bol uznaný vinným zo zločinu podľa § 174 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie 32T/42/2008.

3/ rozsudkom zo dňa 13.12.2012, sp. zn. 4T/53/2003, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.4.2013, bol uznaný vinným spolupáchatelstvom z trestného činu podľa §9 ods. 2 k § 250a ods. 1, ods. 3, § 176 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 250a ods. 1, ods. 3, § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 250a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb.) a taktiež aj v tejto veci bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu v Prešove zo dňa 20.11.2002, sp. zn. 2T/67/2001. (pričom týmto odsúdením bol uznaný vinným podľa § 9 ods. 2 k trestnému činu podľa § 247 ods. 2 písm. a/,

9 ods. 2 k trestnému činu podľa §250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do II. NVS) Trest vykonal dňa 12.12.2011.

V jeho prípade súd zistil, že by mu bolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznanie a oľutovanie trestnej činnosti). Na druhej strane súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (predchádzajúce odsúdenia). Vychádzajúc potom z ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona t.j., že súd musí prihliadnuť pri určení druhu trestu a jeho výmery na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Pri výmere trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe za prečin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona trest je možné uložiť trest odňatia slobody až na 3 roky. V jeho prípade súd zobral do úvahy všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výmeru ukladaného trestu. Prihliadol na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného, ale aj jeho predchádzajúci zdravotný stav.

Za takého stavu je jednoznačné, že obžalovaný dňa 22.8.2013 bol podmienečne prepustený z výkonu trestu. Ako to vyplýva z trestného spisu dňa 22.12.2013 bol u neho nájdený amfetamín (bližšie viď skutok). Z toho je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil skutku iba 4 mesiace po tom, čo bol podmienečne prepustený t.j. v skúšobnej dobe. Na druhej strane je potrebné uviesť aj to, že z tejto skúšobnej doby bol osvedčený v zmysle § 68 ods. 4 Trestného zákona t.j. skúmalo sa aj jeho ďalšie trestné stíhanie. V tomto prípade súd prihliadol na jeho vyhlásenie o vine. Za tohto stavu podľa názoru súdu vzhľadom na nižšiu spoločenskú nebezpečnosť toho prečinu, amfetamín mal iba pre vlastnú potrebu, súd rozhodol, že aj keď tento sa dopustil prečinu v skúšobnej dobe, z ktorej bol už osvedčený, že na obžalovaného je možné pôsobiť aj podmiennečným trestom odňatia slobody v jednej tretine trestnej sadzby t.j. na 1 rok, pričom výkon tohto trestu mu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu na 1 rok.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest bude mať priaznivý vplyv na páchatel'a a tento sa v budúcnosti už nedopustí ďalšej trestnej činnosti.

Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Prešove do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.